

Po statističnih podatkih je v SRS že okoli tristo tisoč upokojencev, od tega v občini Šiška kar trinajst tisoč

Pa res postajamo narod ostarelih!

V skrbi za starejše smo že veliko naredili. Največ svojih želja in potreb pa najlažje uresničujemo preko svojih društev in klubov. Najmočnejše je društvo upokojencev Slovenije, vendar jih je v teh vrstah le 65 odstotkov. Radi bi jih pridobili čim več saj le s skupnimi močmi lažje uresničujemo svoje načrte. Najtrši oreh za pridobivanje novih članov so večja mesta, kjer je tudi največ upokojen-

cev. Organizacije občinskih zvez in društva upokojencev sta premalo v povezavi, da bi jih lahko več pridobivali. Člani izvršnega odbora poudarjajo, da je najtežje pridobiti upokojence iz vrst JLA in tiste, ki imajo visoke pokojnine. Tudi tisti, ki so včlanjeni v klube se za društva ne zanimajo. Kajti člani v takšnih klubih imajo boljše pogoje za delo in bolj pestro življenje. Pogosto se sestaja-

jo, imajo skupne klubske prostore, organizirajo izlete, skratka še živijo s svojimi tovariši s katerimi so leta in leta skupaj delali. Veže jih tudi skupno glasilo delovne organizacije, kamor lahko pišejo. Tako so na tekočem z vsemi dogajanji.

Da niso upokojenci povezani v eno družino v enotnem matičnem društvu se vidi tudi pri mesečnem glasilu Pokojninskega in invalidskega zavaranja in Zveze društev upokojencev Slovenije »Vzajemnost«. Na ta list je naročenih le

13% upokojencev. Vzajemnost prinaša vse novosti, ki utegnejo zanimati mlade in stare upokojence. Tako nas seznanja z vsemi novimi predpisi, s pravnimi nasveti, z življenjem v društvih, s kulturnim dogajanjem, športom in še bi lahko naštevili.

Vendar eno je gotovo, če bodo pristojni organi storili vse, da bomo upokojenci bolj enovito združeni v Društvu upokojencev Slovenije, se bo prav gotovo povečala tudi naklada Vzajemnosti.

V spomin

Cirilu Mikliču

Končala se je življenjska pot Cirila Mikliča — prijatelja, tovariša in soborca, zlasti pa družbeno političnega delavca s katerim smo vrsto let snovali, delali in se borili za skupne cilje, ki smo si jih zastavili v času naše mladosti. Rodil se je pred 62-timi leti v številni in revni družini. Tako je že v otroških letih občutil vso težo življenja. Stremel je za boljšim in pravičnejšim odnosom med ljudmi. Zato se je za svoje ideale, tako kot vsi mladi napredni ljudje, boril v narodnoosvobodilnem boju. Tudi po končani vojni je ostal zvest naši armadi v kateri je kot oficir JLA deloval vse do upokojitve leta 1972. Vendar tudi po upokojitvi ni miroval. Opravljal je še številne pomembne in odgo-

vorne naloge, od krajevne skupnosti do republike. Več kot 14 let sva delala v organizaciji ZRVS kjer se je kot njen predsednik s svojim znanjem in dolgoletnimi izkušnjami boril, da bi občinske in krajevne organizacije ZRVS bile še bolj učinkovite, za kar mu še posebej hvala.

Vladimir Vindiš

Ob tej priložnosti vam predstavljamo tri naše najstarejše občane — borce za severno mejo, ki so se leta 1918 bojevali pod vodstvom generala Rudolfa Maistra na Koroškem. S slovenskimi prostovoljci so osvobodili del Koroške in nekajkrat premagali nemško-avstrijske enote.

»Leta 1918 sem se prostovoljno javil v Maistrove vrste, nam je pripovedoval 91 letni Jože Adamič. Z njimi sem se boril do konca, do zmage. V najlepšem spomenu mi je ostalo srečanje z generalom Maistrom, ko me je obiskal na stražarskem mestu na mostu v Dravogradu. Po demobilizaciji sem se vrnil domov. Nekaj let sem se ukvarjal s kmetijstvom, kasneje sem bil tesar, varnostnik, kaj bi vam naštel. Še vedno sem čil in zdrav. Hočim na Šmarno goro, Mostec in na Katarino. Z ženo imava sicer majhno pokojnino in seveda temu primerno stanovanje, a sva kljub temu srečna in zadovoljna«, se nam je zasmel Jože Adamič.

Leto dni mlajši Janez Avbelj je svoja najlepša mladostna leta preživel na bojiščih v Pliberku, Beljaku in okoliških krajih. Ko smo osvobodili del naše domovine sem se vrnil domov v Dole pri Litiji. Leta 1942 sem bil zaradi sodelovanja z OF zaprt. Odpeljali so me v Južno Italijo. Po vrnitvi so me zajeli Nemci in me odpeljali v Nemčijo, kjer sem kot živina garal v tovarni orožja. A vse sem preživel in kot vidite doživel visoko starost. Čeprav sem pred kratkim ostal sam, volje do življenja nisem izgubil, nasprotno ob pogledu na mojo najljubšo nečakinjo mi oči znova zažarijo.

Feliksa Egarja nismo dobili doma. Njegova gospodinja nam je povedala, da je odšel krmit ptice v Mostec. Dogovorila sva se za naslednji dan. Prišel je z veliko vrečo hrane za ptice. Malo sem si ogledal tega pokončnega in pogumnega moža, ki je pred tolikimi desetletji korakal v

vrstah 17.-tega pešpolka. Bojevali so se v okolici Borovlj in Področje. Med drugo svetovno vojno ga je italijanska policija zaprla zaradi sodelovanja z OF.

Kljub 90-tim letom je še vedno zelo živahen in delaven. Vsako leto v Mostecu nabira suhljad, za ogrevanja svojega podstrešnega stanovanja. Živi sam, tesno povezan z naravo. Vrsto let je član društva za varstvo ptic.

Vinko Bovcon

Razmišljanje otrok OŠ Riharda Jakopiča na temo vojne in miru

Starejši občani!

V okviru zunanje dejavnosti Doma starejših občanov Marija Drakler-Marjana, Ljubljana-Šiška bomo vsako leto pripravili spomladanski in jesenski cikel predavanj s področja zdravstva.

Tako se bodo sedaj spomladi zvrstila naslednja predavanja:

1. predavanje je bilo 15. aprila ob 17. uri — ZDRAVA PREHRANA STAROSTNIKA
2. predavanje: 13. maj ob 17. uri — POMEN REKREACIJE ZA UPOČASNJENJE PROCESOV STARANJA (Drago Ulaga)
3. predavanje: 20. maj ob 17. uri — POMEN IZOBRAŽEVANJA ZA STAREJŠE (Dr. Marinka Kremžar)

Vsa predavanja bodo potekala v klubskem prostoru Doma starejših občanov. Po vsakem predavanju bo razgovor, kjer vam bodo predavatelji odgovarjali na vaša vprašanja.

Lepo vabljeni vsi, ki si želite lepo in zdravo starost.

ALIJANA ŠANTEJ